

Chương 690: Ellen Artorius (1) - Phong Toả
(Số từ: 3560)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

10:15 AM 26/01/2024

Bữa tiệc không hề bị gián đoạn. Suy cho cùng, việc tạm dừng bữa tiệc sẽ không làm tình hình tốt hơn hay giải quyết được vấn đề.

Và vẫn chưa có gì chắc chắn cả.

Họ chỉ đơn thuần tập hợp những người cần có một cuộc thảo luận yên tĩnh.

Phòng họp ở Cung điện Mùa Xuân.

Scarlett được bố trí ở lối vào để ngăn chặn bất cứ ai tình cờ bước vào.

Năm Hoàng hậu và Hoàng đế đều tập trung tại một chỗ.

Hoàng đế đã kiên nhẫn chờ đợi mọi người xác nhận nội dung cuốn sổ.

Biểu hiện và phản ứng của họ không khác nhiều so với Hoàng đế.

Một số loài quái vật đang sinh sản.

Không thể biết loài nào, bao nhiêu hoặc chúng sinh sôi ở đâu.

Tỷ lệ phục hồi của toàn bộ lục địa thấp hơn 30% so với thời kỳ trước.

Vì vậy, việc tiêu diệt tất cả quái vật trên lục địa là không thể ở giai đoạn đó. Họ đã trì hoãn nhiệm vụ đó cho đến khi có đủ nguồn lực.

Tuy nhiên, nếu điều này là sự thật thì thời đại quái vật biến mất sẽ không bao giờ đến.

Mặc dù tình hình không đến mức thảm khốc như Thảm Hoạ Công nhưng vẫn sẽ có một cuộc chiến dai dẳng chống lại lũ quái vật.

Có thể sẽ có một ngày họ có thể tiêu diệt hoàn toàn lũ quái vật, nhưng ngày đó đã bị hoãn lại ở một tương lai xa.

Những đám mây đen bao phủ khuôn mặt của những người nhận ra sự thật này.

Charlotte nói: “Chúng ta không thể nói là đã quá muộn. Ngay từ đầu, việc tìm kiếm trên toàn lục địa để tiêu diệt toàn bộ quái vật đã là một nhiệm vụ bất khả thi.”

Cô ấy đã đúng.

Đây chỉ là một thảm họa khác xảy ra sau thảm họa ban đầu và không có cách nào để chuẩn bị cho nó.

Đế quốc non trẻ, thậm chí còn chật vật để đứng vững, cũng không thể bay lên trời được.

Họ đã cầu nguyện rằng điều đó sẽ không xảy ra, nhưng cuối cùng nó đã xảy ra.

Đó là điều mà ai cũng biết, ngay cả khi Charlotte không nói ra.

Họ đã cố gắng hết sức, nhưng có những điều vượt quá nỗ lực tốt nhất của họ.

"Có vẻ như lũ quái vật đã tự khẳng định mình là một loài trong hệ sinh thái của lục địa. Chúng ta không thể đoán trước được những thay đổi mà chúng gây ra sẽ ảnh hưởng đến tất cả chúng ta như thế nào. Chúng ta nên lo sợ hơn về những sự kiện khó lường sẽ xảy ra với hệ sinh thái thay đổi, không chỉ có quái vật tấn công con người," Charlotte tiếp tục.

Những thay đổi xảy ra khi một loài mới xuất hiện trong một hệ sinh thái ổn định.

Sự xuất hiện của quái vật đã gây ra sự tàn phá trên diện rộng.

Có nhiều nơi đã trở thành vùng đất cằn cỗi, không thể phục hồi được.

“Chúng ta cần thay đổi cách hoạt động của Hội Mạo hiểm giả. Chúng ta nên trao phần thưởng lớn hơn cho những ai phát hiện ra những nhóm quái vật như thế này.”

Mọi người gật đầu trước lời nói của Charlotte.

Bất kể họ có thể giải quyết vấn đề ngay lập tức hay không, đó là thông tin quan trọng. Biết rằng quái vật đang sinh sản sẽ giúp ngăn chặn các cuộc khủng hoảng và thảm họa trong tương lai.

Việc phá hủy tổ sinh sản của quái vật sẽ loại bỏ hàng ngàn quái vật tiềm năng trước khi chúng được sinh ra.

Họ cần đầu tư nhiều tiền hơn vào Hội Mạo hiểm giả và tăng mức thù lao cho các mạo hiểm giả.

Ngay cả khi mọi việc diễn ra suôn sẻ thì vẫn thiếu lực lượng quân sự để duy trì an ninh.

Hoàng đế cố nở một nụ cười cay đắng.

Một chính phủ dựa vào các mạo hiểm giả để duy trì an ninh.

Anh nhớ lại ngày anh đã chế giễu một chính phủ như vậy, đặt câu hỏi về sự tồn tại của nó.

Thánh Hoàng Hậu vốn đang im lặng lật lại cuốn sổ.

"Đương nhiên, đây là một vấn đề quan trọng, cũng là chuyện lớn, nhưng..."

Olivia, cầm cuốn sổ, nhìn Hoàng hậu Louise, nguồn tin của nó.

"Hoàng hậu Louise, cô nói thông tin này đến từ Hội mạo hiểm giả?"

"Vâng đúng rồi."

"Và bây giờ mạo hiểm giả đó đang ở đâu? Để thưởng cho họ vì loại thông tin này, chúng ta sẽ phải lấy đi một trong những trụ cột của Đế quốc. Họ có kiên nhẫn chờ đợi không...?"

"Sau khi chuyển thông tin này cho chi nhánh Vellodosia ở phía đông bắc Kernstadt, mạo hiểm giả đã biến mất."

Olivia, người đặt câu hỏi.

Các Hoàng hậu khác.

Và Hoàng đế.

Tất cả họ đều biết câu trả lời như vậy sẽ đến.

Nhưng không ai đưa nó lên trước.

“Tất cả những địa danh được viết trong cuốn sổ này... đều là những khu vực mà chúng ta chưa khai hoang...”

“Tất cả đều là hồ sơ về những khu vực không có người ở.”

“Và xét đến lượng thông tin khổng lồ, nó không thể được ghi lại chỉ trong vài tháng.”

“Vì chữ viết giống nhau nên tất cả đều do một người ghi lại.”

“Rõ ràng là thông tin này đã được ghi lại trong nhiều năm...”

“Mặc dù tôi nghe nói rằng các mạo hiểm giả đôi khi săn quái vật ở những khu vực nguy hiểm, nhưng điều này chắc chắn đã được ghi lại bởi một người sống ở những khu vực nguy hiểm đó phải không?”

“Nếu một mạo hiểm giả cấp cao như vậy được đăng ký với Hội mạo hiểm giả, không thể nào chúng ta lại không biết tên của họ...”

“Vậy mà người đó đã giao những thông tin có giá trị như vậy và biến mất mà không hề chờ đợi phần thưởng...”

“Chắc chắn đó là người không thể nhận được phần thưởng.”

“Và trong tình trạng đó, người đó hẳn phải là một kẻ khá dã man mới làm được việc này trong vài năm ở một khu vực không có người ở...”

“Một người bình thường sẽ không có khả năng cũng như lý do để làm việc này.”

“Một người đã làm điều gì đó mà không ai khác có lý do để làm, nhưng ai đó phải làm điều đó mà không cần ai bảo họ làm...”

Một mạo hiểm giả lang thang ở những khu vực nguy hiểm, không có người ở, nơi không có người sinh sống và sống sót.

Một mạo hiểm giả đã bàn giao những thông tin có giá trị xứng đáng với phần thưởng khổng lồ rồi biến mất.

Một người mạnh mẽ có thể sống sót ở vùng đất quái vật trong một thời gian dài như vậy, thu thập và ghi lại những thông tin này.

Nhưng ngay cả sau khi thu thập thông tin đó, họ vẫn vứt nó đi và biến mất.

Có lẽ bởi vì ngay cả vùng đất của con người cũng là một nơi nguy hiểm đối với mạo hiểm giả đó.

Vậy thì người đó không chỉ biến mất mà người đó chắc chắn đã bỏ trốn.

Mọi người đều biết điều này ngay khi họ nhìn thấy cuốn sổ.

Olivia vừa mới nhắc tới chuyện đó trước.

Đôi mắt của Thánh Hoàng Hậu nheo lại.

“Chắc chắn là Ellen phải không?”

Mọi người đều biết tác giả của cuốn sổ này là Ellen Artorius.

“Chúng ta có thể so sánh chữ viết tay.”

Archmage cẩn thận nói chuyện với Hoàng đế.

Trong Temple vẫn còn những đồ vật mà Ellen đã sử dụng trong thời gian ở đó, bao gồm giấy kiểm tra và các tài liệu khác.

Vì vậy, nếu họ so sánh chữ viết tay, họ có thể biết được nó có thực sự được viết bởi Ellen hay không.

“Ừm, tốt hơn hết là nên chắc chắn, vậy nên hãy so sánh chữ viết tay nào.”

Tuy nhiên, cả Archmage người đưa ra ý tưởng và Hoàng đế chấp thuận nó đều biết kết quả mà không cần nghe thấy.

Họ không nhớ chữ viết tay, nhưng họ biết rằng lối viết gọn gàng, những nét vẽ ngắn gọn nhưng chính xác như vậy khó có thể là của ai khác ngoài Ellen.

Phong thái bình tĩnh thường ngày của cô ấy được thể hiện rõ qua nét chữ và hình vẽ của cô ấy.

Ellen Artorius hẳn đã biết rằng danh tính của cô sẽ bị phát hiện.

Nhưng cô cho rằng việc truyền đạt vấn đề khẩn cấp trước tiên là quan trọng hơn.

Kết quả so sánh chữ viết tay sẽ sớm xuất hiện.

Và bây giờ, họ phải suy nghĩ xem mình nên làm gì với giả định rằng Ellen là người viết bài này.

Hoàng đế trầm giọng nói.

“Chắc chắn cô ấy đang chạy trốn.”

Anh sẽ không bao giờ nuôi dưỡng ý nghĩ lạc quan rằng danh tính của cô sẽ được giấu kín.

Và ngay cả khi danh tính của cô không bị lộ, với tư cách là tội phạm bị truy nã gắt gao nhất, Ellen phải rời khỏi lãnh thổ loài người càng nhanh càng tốt.

“Khi nào, ở đâu và làm thế nào thông tin này được đưa ra ánh sáng?” Hoàng đế hỏi trong khi nhìn Hoàng hậu Louise.

“Thứ bảy tuần trước, những tài liệu này đã đến Vellodosia, một thành phố thành trì ở phía đông bắc Kernstadt. Sau khi xem xét nội dung cuốn sổ ở hội, họ xác định tầm quan trọng của nó và gửi tài liệu đến trụ sở của Hội mạo hiểm giả ở Kiel, Vương đô của Kernstadt, vào sáng Chủ nhật. Thông thường, các tài liệu lẽ ra phải được chuyển đến trụ sở chính của Hội mạo hiểm giả ở Vương đô Đế quốc, nhưng Hội trưởng Hội mạo hiểm giả Kiel, nhận ra tính cấp bách của vấn đề, dường như đã báo cáo trực tiếp với Hoàng tộc Kernstadt. ”

Các tài liệu đến vào thứ Bảy đã đến Cung điện Hoàng gia vào tối thứ Hai sau khi đi qua Chủ nhật.

Thật bất thường khi thông tin từ Hội mạo hiểm giả đến được Cung điện Hoàng gia là điều bất thường, vì vậy họ đã đưa ra quyết định nhanh chóng về tầm quan trọng của nó.

Để báo cáo với Hoàng đế nhanh hơn một chút, họ đã phớt lờ chuỗi mệnh lệnh thông thường ở một mức độ nào đó. Báo cáo lẽ ra phải đến tay Heinrich, Quốc Vương của Kernstadt, lại đến tay Nhiếp chính trước.

Nó không được báo cáo cho Louise, Nhiếp chính của Kernstadt, mà cho Louise, Hoàng hậu.

Đó là lý do tại sao Louise von Schwarz là người đầu tiên có được thông tin.

Vì đây là vấn đề cấp bách nên họ đã chọn con đường có thể báo cáo với Hoàng đế càng nhanh càng tốt.

Phản ứng của trụ sở Hội mạo hiểm giả Kernstadt không thể coi là chậm được; họ đã xử lý tình huống một cách linh hoạt.

Nhưng cuối cùng vẫn có khoảng cách hai ngày.

Louise nói: “Trong hai ngày, cô ấy vẫn chưa thể rời Kernstadt.”

Charlotte gật đầu trước lời nói của mình.

"Vellodosia là thành phố pháo đài quan trọng nhất trong việc tái thiết Kernstadt ở phía đông bắc. Tất nhiên, xung quanh nó có những thành phố vừa và nhỏ, cũng như một số lượng đáng kể các thành trì, bao gồm cả căn cứ tiền phương."

“Vì thông tin có thể bị loại bỏ hoặc thất lạc nếu nó được giao cho một Hội mạo hiểm giả nhỏ ở địa phương, nên Ellen không còn lựa chọn nào khác ngoài việc vào thành phố pháo đài,” Harriet đồng ý, như thể chắc chắn rằng Ellen phải mạo hiểm và tiến sâu vào lãnh thổ của con người.

Nếu đó là Hội mạo hiểm giả của một thành phố địa phương, thông tin có thể bị loại bỏ do đánh giá của quan chức về độ tin cậy thấp hoặc bị thất lạc trong quá trình chuyển giao.

Cô đương nhiên muốn tránh những rủi ro như vậy.

“Cho dù cô ấy có trốn thoát theo hướng nào thì hai ngày cũng là khoảng thời gian quá ngắn. Ellen Artorius vẫn đang ở trong biên giới của Kernstadt, thừa Bộ hạ.”

“...Tôi cho là vậy,” Hoàng đế lặng lẽ gật đầu.

Kể từ Thảm Hoạ Công, nơi ở của cô ấy là một bí ẩn và đã có vô số lần nhìn thấy cô ấy do hiểu lầm hoặc nhầm lẫn.

Lần đầu tiên trong tình huống như vậy, vị trí của Ellen gần như chắc chắn đã bị lộ.

Nếu bây giờ mất cô, họ sẽ không biết cô đã đi đâu.

Ngay cả dấu vết nhỏ này cũng chỉ còn sót lại vì cô cảm thấy cần phải tự mình cung cấp những thông tin cực kỳ quan trọng.

Thế giới quá rộng lớn.

Đây thực chất là cơ hội đầu tiên và cuối cùng của họ.

"Có ai khác biết rằng những tài liệu này được viết bởi Ellen, ngoài chúng ta không?" Hoàng đế hỏi, đặt ra một câu hỏi bất ngờ.

"Những cuốn sổ này đã qua tay rất nhiều người trước khi đạt đến thời điểm này. Khả năng những người khác cũng có suy nghĩ giống chúng ta là khá cao."

Thông tin đã được vô số người xem xét. Nó đã được nhiều người xác minh nên đã được phép trình lên Hoàng đế.

Từ các quan chức cấp thấp tại các Hội mạo hiểm giả địa phương, cho đến các quan chức cấp cao tại trụ sở chính, các Hội trưởng và thậm chí cả các chức sắc của Kernstadt.

Chỉ vì nó đã được phê duyệt là thông tin đáng tin cậy nên nó mới được mang đến đây.

Mọi người đều biết rằng một người bình thường không bao giờ có thể thu thập được thông tin ở quy mô này.

Vì vậy, không khó để suy ra rằng người gửi thông tin này chính là Anh hùng đã biến mất, Ellen.

Những người có mặt ở đó không thể chắc chắn được, nhưng họ có thể đưa ra bao nhiêu phỏng đoán tùy thích.

Hoàng đế cảm giác như mình vừa nghe thấy ảo giác.

Giọng nói của vô số quan chức hét lên rằng Anh hùng phải bị truy lùng dường như vang vọng bên tai anh.

Có những nhiệm vụ phải hoàn thành ngay cả khi anh ấy không muốn làm.

Có những nhiệm vụ anh muốn làm nhưng không thể.

Vấn đề này cuối cùng cũng sẽ bị ép buộc đối với anh ta.

Tìm Anh hùng.

Giết Anh hùng.

Những ảo giác tràn ngập trong đầu anh cho anh biết về tương lai.

"Đợi đã...đợi một chút...tôi cần suy nghĩ."

Hoàng đế đứng dậy khỏi chỗ ngồi.

Trong hành lang mờ ảo của tầng trên Cung điện Mùa xuân, nơi mà ngay cả những người tham dự bữa tiệc cũng không dám mạo hiểm, chỉ có thể nghe thấy tiếng nhạc yếu ớt từ xa.

Hoàng đế đứng yên, nhìn xuống người qua lại trong sân.

Tất nhiên, khu vực đó cũng nhộn nhịp người dân tham gia lễ hội.

Dưới đêm trăng, Hoàng đế lặng lẽ quan sát họ.

Hoàng đế đang loay hoay với thứ gì đó trong tay.

Một vật mà anh vẫn không thể buông bỏ.

Anh lặng lẽ cuộn nó trong lòng bàn tay.

Chẳng mấy chốc, có người đến gần bóng dáng cứng ngắc của Hoàng đế với tiếng quần áo sột soạt.

"Reinhardt..."

"...Vâng?"

Archmage, Hoàng hậu Harriet, lặng lẽ đứng bên cạnh anh.

"Làm đi."

"..."

Trước lời nói đơn giản của cô, Hoàng đế vẫn im lặng, không đưa ra phản ứng nào.

“Em ước gì anh sẽ làm vậy.”

Hoàng đế không đáp lại lời của Hoàng hậu.

Không, chính xác hơn là nói anh không thể.

"Có lẽ chúng ta sẽ không bao giờ có được cơ hội khác như thế này. Chúng ta đã chuẩn bị rất nhiều cho thời điểm này phải không?"

Sự sinh sôi nảy nở của quái vật là một sự thật tuyệt vọng, nhưng tình hình hiện tại cũng là cơ hội chỉ có một lần trong đời.

Họ có thể sẽ không có được cơ hội khác nếu để nó vụt mất.

Hoàng đế lặng lẽ mở miệng.

“Anh xin lỗi.”

"...Để làm gì cơ? Sao lại đột ngột như vậy?"

Harriet nghiêng đầu nhìn Hoàng đế đột nhiên xin lỗi.

Hoàng hậu vẫn như cũ.

Cô thậm chí còn không biết tại sao mình lại được xin lỗi.

Cuối cùng, Hoàng đế cẩn thận ôm lấy Hoàng hậu đang bối rối.

“Anh xin lỗi vì đã khiến em phải nói những điều như vậy.”

"Aa..."

“Không phải vì anh cần thời gian để suy nghĩ về chuyện đó.”

Trong vòng tay mạnh mẽ của Hoàng đế, Harriet lặng lẽ mỉm cười.

“Em không muốn nghe lời xin lỗi.”

“...Đừng làm em cảm thấy tiếc hơn nữa.”

“...Anh muốn em làm gì?”

Hoàng hậu cầu nhàu cũng ôm chặt lấy Hoàng đế.

Không có thời gian để do dự.

Cũng không có nhiều thời gian để suy ngẫm.

"Được rồi, hãy làm thôi."

Tuy nhiên, mọi người đều biết rằng khoảnh khắc như thế này cuối cùng sẽ đến.

Và vì vậy, họ luôn chuẩn bị sẵn sàng.

Hoàng đế nhanh chóng trở lại phòng họp.

Sự suy ngẫm của anh đã kết thúc.

Quyết tâm của anh rất vững chắc.

Anh đã sẵn sàng.

Anh hùng là một trong những nguồn rắc rối cuối cùng còn sót lại của Đế quốc.

"Chúng ta đã để cô ấy một mình quá lâu rồi."

Anh hùng là một thực thể mà nếu xử lý thiếu thận trọng có thể gây ra phản ứng dây chuyền.

Nhưng bây giờ, họ đã giảm thiểu được mọi nguy hiểm đáng kể.

Ngay cả khi nó phát nổ, nó cũng chỉ phát ra một tia sáng ngắn ngủi.

Giết Anh hùng sẽ không còn gây ra bất kỳ hậu quả đáng kể nào nữa.

Vào thời kỳ đầu của Đế quốc, khi có rất nhiều người ủng hộ Anh hùng, việc bắt cần giết chết Anh hùng có thể khiến một phe phái nổi dậy chống lại Đế quốc.

Điều đó có thể khiến việc thành lập Đế quốc là không thể.

Vì vậy, Đế quốc không thể đùa giỡn với tên của Anh hùng.

Thay vào đó, Đế quốc dựa vào hy vọng của phe chống Ma vương, những người tin vào người Anh hùng đã biến mất.

Một ngày nào đó, Anh hùng sẽ xuất hiện và cứu tất cả chúng ta.

Nói cách khác, cho đến khi Anh hùng xuất hiện, họ sẽ không làm gì cả.

Trong tình huống đó, nếu Anh hùng chết bất cần hoặc tin đồn về cái chết của cô ấy lan truyền, những người đó sẽ có nhiều khả năng bùng nổ vì tức giận hơn là rơi vào tuyệt vọng.

Vì vậy, trong khi những người tin vào Anh hùng là vị cứu tinh của họ lãng phí thời gian chờ đợi Anh hùng không bao giờ đến thì Ma vương lại cần mẫn thành lập Đế quốc.

Trong thời gian đó, có một số trường hợp nhân loại chống lại cái ác, tất cả đều bị nghiền nát hoàn toàn.

Và bây giờ.

Các phe phái chống Ma vương vẫn bị mắc kẹt trong hàng rào khu tự trị của họ, chờ đợi người Anh hùng không bao giờ đến, bám víu vào niềm hy vọng mong manh của họ.

Cái chết của người Anh hùng sẽ mang lại sự tuyệt vọng hoàn toàn cho khu tự trị.

Ngay cả khi họ trở nên tức giận, giờ đây họ sẽ chẳng khác gì một ngọn nến có thể dễ dàng bị dập tắt.

Cuối cùng, khu tự trị đang tuyệt vọng sẽ phải khuất phục hoàn toàn.

Nhiều thời gian đã trôi qua.

Trải qua nhiều tình huống chính trị, hoàn cảnh và nhiều cuộc chiến tranh, một thời gian dài đã trôi qua.

Những người tin vào Anh hùng giờ đây như ngọn nến trước gió.

Ngay cả khi chúng lớn lên, chúng cũng không thể cháy với ngọn lửa lớn hơn ngọn nến được nữa.

Và bây giờ.

“Tính đến thời điểm này, biên giới phía đông bắc của Kernstadt sẽ hoàn toàn bị phong tỏa.”

Anh hùng có thể bị giết.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

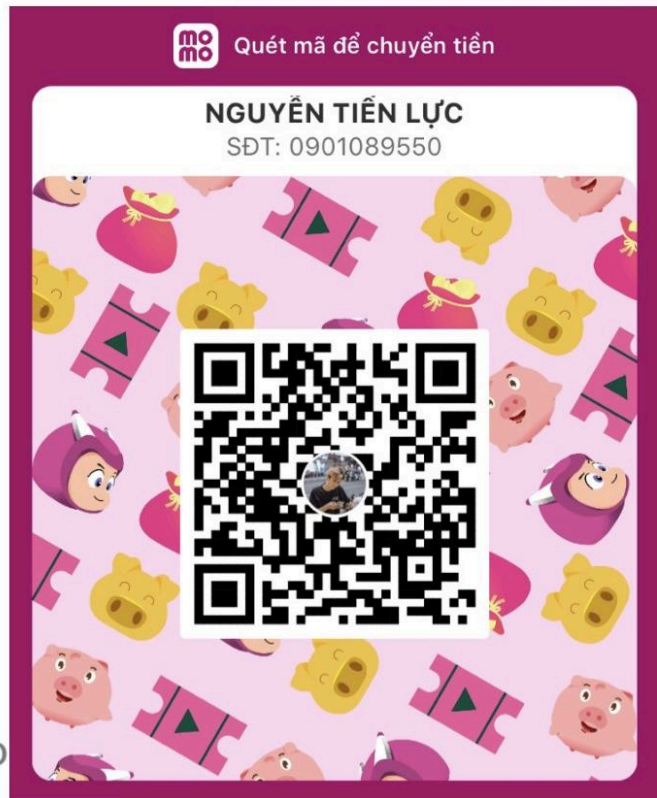
THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO

Thanks For Reading